

opusdei.org

Prelatovo razmatranje: Ujedinjeni u Posljednjoj večeri

Donosimo prvo u nizu od četiri razmatranja monsignora Fernanda Ocáriza o značenju Velikog tjedna.

3.04.2020.

Razmatranje za Veliki tjedan

Već smo blizu Velikog tjedna i razmatranje o Kristovoj Muci, Smrti i Uskrsnuću dolazi nam kao spontano;

to su centralni trenuci povijesti, koji rasvjetljavaju našu vjeru i naš život.

Iz Rima je lako proširiti molitvu na sve narode, svaki centar, svaku od vaše kuće i prije svega sada gdje se mora provoditi stroga izolacija zbog pandemije koronavirusa.

Ta misao i ta molitva posebno je upravljena svim bolesnicima i onima koji se za njih brinu. U ovim trenucima možemo pratiti Gospodina u Muci iz kreveta neke bolnice ili iz svoje kuće. Križ je otajstvo, ali ako ga kao Krist i s Kristom obuhvaćamo, on je svjetlo i snaga za svakoga pojedinca i dajemo ga drugima.

Svi očekujemo strpljivo i molimo za to da prestane ova epidemija. U ovim okolnostima posebno nam pomaže kada aktualiziramo vjeru u ljubav Božju za nas i kada odgovorimo na tu ljubav također u služenju drugima.

Kao što sam vas prije mnogo vremena podsjetio, općinstvo svetih nam pomaže da sve ono što se tiče drugih postane naše, jer zaista možemo ponavljati ove riječi svetoga Pavla: “Ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi” (1 Kor 12, 26).
Gospodine i Majko naša, pomognite nam da bude tako.

Prošle nedjelje rekao je Papa da „na pandemiju virusa možemo odgovoriti univerzalnošću molitve, samilošću i pažljivošću. Ostanimo sjedinjeni. Neka se osjeti naša blizina kod osamljenih i kušanih”. Molimo za pogođene od virusa. Molimo također kako bi društvene i ekonomske posljedice u ovoj krizi bile koliko je moguće lakše. Mislimo na mnoge obitelji koje su u brizi za budućnost, na nemir tolikih radnika i na strahovanja tolikih poduzetnika. Bit će potrebni jedinstvo, nada, velikodušnost i žrtva.

Dok se približavamo Velikom četvrtku, kada slavimo ustanovu Euharistije, dojmljive su nam riječi iz Evandjelja svetoga Ivana: “Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio” (Iv 13, 1).

Pođimo u mašti do sale Posljednje večere kako bismo promatrali veliko očitovanje ljubavi koju nam pruža Gospodin.

Naš Bog je uvijek blizu. Ali u Euharistiji nam se predaje svojim tijelom, svojom krvlju, svojom dušom i svojim božanstvom. Nitko nije isključen iz te ljubavi. Isus nas je ljubio „do kraja“.

U toj ljubavi do kraja Gospodin je htio na sebe uzeti grijehе svih ljudi kako bi nam vratio prijateljstvo s Bogom Ocem.

Na Veliki četvrtak ćemo se spomenuti trenutka u kojem je Gospodin ustanovio Euharistiju, sakramentalnu žrtvu našega otkupljenja. To je dan kada toliki kršćani tradicionalno na mnogo načina očituju svoje klanjanje i ljubav prema Isusu u Presvetom sakramentu.

Ipak, Veliki četvrtak ima ove godine drugačiji okus. Svi bismo željeli biti na bdijenju kod Presvetog sakramenta... Prije svega, vi koji već neko vrijeme ne možete primiti Gospodina u Euharistiji, nastojite koristiti Duhovnu pričest u sigurnosti da je Gospodin s vama.

Nalazimo se u jedinstvenoj i drugačijoj situaciji u kojoj uz pomoć Božju možemo rasti u ljubavi prema Isusu i Euharistiji i prema Misi na novi način.

Isuse, želimo se sjetiti i zahvaliti Tebi za svaki put kad smo Te primili u

Pričesti. Iako Te imamo uvijek u blizini, kad primijetimo odsutnost tvoje sakramentalne prisutnosti, to će nam poslužiti da poraste želja da Te ponovno primimo kada to bude moguće.

Sveti Josemaría je tisuće ljudi poučio ovoj molitvi koju je naučio od jednog redovnika piarista: “Želim Te primiti, Gospodine, onom čistoćom, poniznošću i pobožnošću kojom Te je primila tvoja Presveta Majka, duhom i žarom svetaca”.

Sudjelovanje na Euharistijskoj žrtvi nije samo spomen na nešto što je prošlo; Misa je sakramentalna aktualizacija žrtve na Kalvariji i Gospodinovo predanje za nas, pokazano unaprijed na Posljednjoj večeri. “To činite meni na spomen” (Lk 22, 19).

Sveti Ivan Pavao II. je pisao da je žrtva na Križu „toliko odlučujuća za spasenje ljudskog roda da ju je Isus

Krist ostvario i vratio se Ocu tek nakon što nam je ostavio sredstvo za sudjelovanje kao da smo bili prisutni”.

Crkva na sakramentalan način čini prisutnom Kristovu muku i smrt u svakom euharistijskom slavlju. Nijedna misa nije “privatna”. Cijela misa je “univerzalna”, jer svaka Misa je Kristova, s Njim je njegovo Tijelo koje je Crkva. Crkva je svaki kršteni pojedinac; to smo svi mi.

Stoga, dok vam je ovih dana nemoguće da budete prisutni na Misi, budite sigurni da smo u svakoj Euharistiji koju slavi svećenik bez sudjelovanja ljudi svi prisutni. Kao što je govorio sveti Josemaría: „Kada slavim svetu Misu uz sudjelovanje jedino onoga koji mi pomaže, također je tu puk. Osjećam da su uz mene svi katolici, svi vjernici i oni koji ne vjeruju. Prisutna su sva stvorenja Božja – zemlja i nebo i more, i

životinje i biljke – i Gospodina slavi sve stvoreno“[1].

Imajte mnogo pouzdanja u moć koja nam svima neprestano dolazi po slavljenju euharistijske žrtve, također i vama koji ne možete biti prisutni. Mi svećenici želimo u svakoj misi prikazati svu svoju braću i sestre, svu svoju rodbinu i prijatelje, cijelu Crkvu, sve ljude, a na poseban način bolesnike i one koji su usamljeni.

Hvala, Gospodine za Euharistiju i za Misu. Sjećamo se prizora kada je Sveti otac blagoslovio čovječanstvo Pokaznicom u rukama, prislonjen na kolonadu na trgu Svetoga Petra. Hvala za Euharistiju, Gospodine. I hvala za svećeništvo koje je ovjekovječilo tu ljubav u vremenu. Molimo mnogo za svećenike.

[1] Homilija „Svećenik u vijeke“.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-razmatranje-
ujedinjeni-u-posljednjoj-veceri/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-razmatranje-ujedinjeni-u-posljednjoj-veceri/)
(27.03.2026.)